

האשה פרק שמיני פסחים

פ.ח.

עין משפט נר מצוה

ה א מ"י פ"ב מלכות
ק"ט הלכות ט:
ו ב ג ט הלכות ט:
ז א ג ט הלכות ט:
ח ד ט הלכות י:
ט ה ט הלכות י:

(א) תענית ט: (ב) נ"י
תוספות ביטול ל: ד"ה
מ"ח וכו' (ג) ו' נ"ל פ.
לקמן פ"ט, (ד) ו' תוספתא
פ"ו ה"ד, (ה) ו' ונגילה
ד"ל: (ו) ו' שם: ע"ז טו:
ע"ש פרש"י ברמב"ם ג'
ע"ש פרש"י, (ז) ו' תגנה
ג. ג' ג' מ"א. ז"ב יג.
ערכין ז: ע"ז פ"א:
מ"ג, (ח) ו' נכמתים נ"א:
ט) ש"ך ל"ב, (י) ו' נבדילתא
קדושין פ"ט.

תמרים. יש צבצל הרבה: **טרינא.** סל: **רמה** כי הני זווא.
כמה מאלו צווא אחד: הר המוריה וסדה ליתקן וצית אל דיעקב
כולם זהר הבית התפללו: **שקראו** צית. מקום מיושב: **יוס**
זורעאל. יוס כניסיהו מתרגמינן וקרי ליה יוס כניסיהו זרעאל:

שמעת מינה יש ברירה. הכא לא שייך מאי רואה צשעת שמיטה
דנשלתא לעיל לשמעין דלי לא ציריה צשעת שמיטה
אינה חולקת כלל אע"ד דס"ד דמתר בעלה גרידא עפי אבל הכא אס
רואה צשעת שמיטה מאי קמ"ל: **שך** לבית מ"מ. פי' משום דשה
צבית לאו דאורייתא והכי חית ליה

הגהות הב"ח

(א) תוב"ד"ה ל"א ל"א כן
ועוד אוריית דל"ן זו
תקנה: (ב) בא"ד מרגלא
ליה לישראל לפי שכל:

מוסף תוספות

א. בעל הבית זה שוטה
הוא שיהא סבור... כן
הטעם תמוס' שלקן.
ב. שהוא רוצה לעשות
משהו. ג. אמאי
כופין. תוס' ז"ב יג. ד"ה
סופין. ד. תמוס' גיטין מ"א.
ד"ה ל"א מוס' ופ"י אפי'
מפקדא אפשר לה
בכיוצא בה. ו' ע"ה מ"ה ש"א.
ה. דביעודא דמיעקר לאו
לא מקיים עשה. תוס' ז"ב יג
ס. ו. דחויא להתעבר.
תוס' גיטין ש. ז. דאפי'
בדמן שהיכל נהרג אין זו
הוא תוס' ש"ך. ח. והא
דאסור נתן בשפחה טפי
ממזד אפי' דשניהם
פסולי קהל וכו' משום.
תוס' גיטין ש. ט. [אבל]
תגנה אסור בעד עבדות
דלאו קדש ועומד הוא
אפי' דמותר בממזרות
משום דלא מקרי קהל
מוהר בלאו דלא יהיה
קדש. תוס' מגילה ז: ד"ה
ל"א.

רבינו חננאל

אמר ר' אלעזר מאי דכתיב
והלכו במים רבים ואמרו
לכו ונגלה אל ה' ואל
בית אלהי יעקב וירוחו
מדרכיו ונלכה באורחותיו
כי מציון תצא תורה וגו'.
אמר ר' יודא את שחטו עליו
אפטרופין יאכל ממקום
שורצה. ש"מ יש ברירה.
אמר ר' יודא את שחטו עליו
מקפיד אס יאכל מלוקו משלו ולכן
חזי עבד לא יאכל למשנה ראשונה אף
משל עצמו: **ו' ר"י** שפחה אינו
יבוא. ואס תאמר ר' ולימי עשה דפרו
ורבו (בראשית ט) וידחה לאו דלא
יהיה קדש (דברים כג) וי"ל משום לידה
דליכא עשה ד' דלפטר לה בעבד ועוד ה'
דנחלת ציאה מיעקר לאו ולא
מיקיים עשה אלא בהולאת זרע' ור"ת
וימכור עצמו בעבד עברי ויהיה
מותר צשפחה וי"ל בזמן שאין היוכל
נוהג דלא נמי אינו נוהג עבד עברי
ועוד אומר ר"י ד' דלסור למכור עצמו
בעבד עברי כדלמרי צ"פ דקדושין
(דף כג:) ור"ת יש חליה שפחה וזליה
בת חורין וי"ל דלמי אד עבדות
שמשמש צדד חירות ואס תאמר ישא
ממורת דמזד מותר צשפחה דכפרין
האומר (סס דף קס.) אמר רבי טרפון
יכולים ממזרים ליטור כ"ז ממזר
נושא שפחה ומותר נמי צדד חירות דחורין וממזרי מותרים לצד זה צד זה וי"ל אי חזי עבד קדושין תופסין חתי אד עבדות ומשמש צדד אשת
איש ואי לא תפסי אס כן בעילתו ובעילת זנות ובהשולל (גיטין מג.) מספקא ליה אי תפסי ליה לא ועוד אוריית דל"ן (א) תקנה להרבות ממזרין
ואס תאמר וישא נתינה דחורין ונתיני מותרים לצד זה צד זה וי"ל דלף על גב דמזד מותר צשפחה נתיני אפטר דלסור כ"ז קדש ועומד הוא
המזד שנוצר מאיסור דלא תפסי קדושין ולכן מותר צללו דלא יהיה קדש ה' והא דלמרינן ציש מותרות (ביבמות דף פה:) דממזרת ונתינה מרגלא
ליה (ב) לפי שיכול להכשיר זרעו שישא צדו שפחה ואף על גב דנתיני אסור צשפחה הא צבדא לא אכפת ליה צאיסור דהא קא נסיב נתינה:
טופין

תמרים ויעסקו בתורה (ב) עולא איקלע
לפומבדיתא קריבו ליה טרינא דתמרי אמר
להו כמה כי הני בוואא אמרו ליה תלת
בוואא אמר מלא צנא דרובשא בוואא
ובבלאי לא עסקי באורייתא בליליא צערוהו
אמר מלא צנא סמא דמותא בוואא בבבל
ובבלאי עסקי באורייתא ואמר ר' אלעזר מאי
דכתיב ויהלכו עמים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגו'
אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויעקב אלא
לא כאברהם שכתבו בו ה' ושנאמר א' אשר
יאמר היום בהר ה' יראה ולא ב' כיצחק
שכתוב בו שדה שנאמר ויצא יצחק לשוה
בשדה אלא כיעקב שקראו ב' שנאמר
ויוקרא את שם המקום ההוא בית אל א"ר
יוחנן גדול קבוץ גלויות כיום שנבראו בו
שמים וארץ שנאמר ונקבצו בני יהודה ובני
ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן
הארץ כי גדול יום זורעאל וכתבי' ויהי ערב
ויהי בוקר יום אחד: יתום ששחטו עליו
אפטרופסין וכו': שמעת מינה יש ברירה
א"ר זורא זשה לבית מ"מ ת"ר שה לבית
מלמד שאדם מביא ושוחט על ידי בנו ובתו
הקטנים ועל ידי עבדו ושפחתו הכנענים בין
מדעתן בין שלא מדעתן אבל אינו שוחט על
ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו
העברים ועל ידי אשתו אלא מדעתן תניא
איך לא יאכל שחטו אדם על ידי בנו ובתו
הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו העברים
ועל ידי אשתו אלא מדעתן אבל שוחט
הוא על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי
עבדו ושפחתו הכנענים בין מדעתן ובין
שלא מדעתן וכולן ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות

מאי שנא אשה אמר רבא אשה וכל דדמי לה
האשה שיכולה למחות טעמא דמחי היא לא
מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
רישא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא
סתמא לא נפקא מאי אלא מדעתן
לאו דאמרי אין אלא בסתמא לאפוקי היכא
דאמור לא והא כולם ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות